

En förebild för tjejer som vill skåda

AV: EVA STENVÅNG LINDQVIST

Det finns många tjejer i Stockholmstrakten som skådar, men få som uppmärksammas. Gigi Sahlstrand är undantaget som bekräftar regeln. Men så har hon också startat nätverket Rapphönan, ingår i SOF:s fågelintressekommitté och blev under året invald i StOF:s styrelse.

FOTO: EVA STENVÅNG LINDQVIST

Gigi spanar ut över fågelmarkerna på Öland under StOF:s tjejresa våren 2009.

DET FINNS ANNAT man kan nämna också. Hon tillhör Sundregruppen, som ringmärker på södra Gotland, är med i styrelsen för Mälardalens Ornitologiska Förening, MOF, och tog i våras initiativ till nätverket och mejlinglistan ekero-birders.se.

Gigi flyttade till Färingsö i Ekerö kommun våren 2008, tillsammans med sambon Göran Forsberg och bonusdottern Caroline, 13. Från en hyreslägenhet på sjunde våningen i Solna damp hon rakt ned i en fågelokal. Klippans väg 76, 40 meter från Mälaren, visade sig vara ett fågelrikt ställe. Vid pressläggningen är tomtrakysen 134, men antalet kan mycket väl ha stigit

innan du sjunkit ned i soffan för att öppna årets sista nummer av *FiSt*.

Skådning morgon och kväll

För Gigi skådar jämt. Eftersom hon är morgonpiggare än de flesta startar dagen oftast med skådning i närområdet. Sedan blir det skådning efter jobbet. Eftersom hon kan arbeta en del hemifrån blir det "lågaktiv" skådning även då. Ingen intressant art som flyger förbi datorn undgår Gigis skarpsynta blickar.

Som säljspecialist på HP (Hewlett Packard) reser hon ofta i tjänsten. Då passar hon på att använda ledig tid till skådning. Uppdrag i Kal-

mar kan kombineras med skådning på Öland, jobb i Göteborg med havsfågelskådning – och drag på ”rarrisar”.

– Förra hösten hann jag med både hedpiälärika och bergstaigasångare på väg till Varberg, berättar hon. Kunden bokade in mig på eftermiddagen, så att jag inte skulle behöva gå upp i ottan, men istället stack jag jättetidigt hemifrån. Sedan kom jag till mötet i det där lyckorusset man befinner sig i när man har kryssat... det går ju inte att hålla tyst!

Coachar gärna tjejer

Gigi är angelägen om att coacha andra, i synnerhet tjejer. Prestigelöst, pedagogiskt och i lugnt tempo lotsar hon exkursionsdeltagarna i fågelmarkerna. Det ges tid att studera även vanliga arter och vänta på att fler fåglar vågar sig fram. Sköna vandringar, långluncher och ”njutskådning” ingår alltid. Ibland blir det även en liten powernap i gröngräset. Lågintensiv skådning av detta slag kan också ge utdelning – på Abisko koresan häromåret i form av en spelande dvärgbeckasin.

– När man har för bråttom förbiser man fåglar. Man kan gott stanna på en bra lokal i flera timmar. Då hittar man den där fågeln som står och sover eller trycker bakom tuvan. Det är också rörelse omkring en hela tiden.

– Sedan ska man unna sig att äta gott på trevliga ställen, fortsätter hon. Skådningen är min räddning när det gäller att orka med jobbstressen, och jag vill gärna lyxa till det lite.

Egna erfarenheter bakom

Gigi har satsat mycket engagemang på att ge ”tjejskådningen” ett ansikte, vilket bottnar i hennes personliga erfarenheter.

– Som ny hade jag svårt att hitta in i skådarvärlden. Jag hade ju inte varit fältbiolog eller så. Hade det funnits ett kvinnligt nätverk hade jag vågat fråga mer och fortare kommit iväg på längre resor. Eftersom fåglar är ett så stort intresse är det också viktigt att hitta tjejkompisar som skådar. Mina gamla vänner gör ju inte det.

Nätverket Rapphönan, som bildades i februari, har i dag drygt 60 medlemmar. Många av tjejerna är StOF-are, och de som kan, träffas i stan en kväll i månaden.

Varför är skådarpubarna viktiga?

FOTO: EVA STENVÄNG LINDQVIST

Gigi vid sin fågelmatning på Färingsö.

– I naturen är fåglarna i fokus. Man hinner inte mycket mer än att skåda. På pubarna möts man på ett annat sätt, kan vara social samtidigt som man diskuterar hur Rapphönan kan utvecklas. Men i första hand håller vi kontakt via mejlinglistan, www.rapphonan.se. Brevduvan är bra, men den är samtidigt stor och opersonlig. Det är heller inte alltid som stämningen är så trivsamt i vissa diskussioner.

Gluttsnäppa avgjorde saken

Gigis fågelintresse väcktes i mitten av 1990-talet. Innan dess var det hästar som gällde. Efter jobb på ett arabstuteri vidareutbildade hon sig till ridskolechef. Hon hade en hästgård utanför Genarp och drev samtidigt en ridskola i Hjarpur.

Senare gick flytten till Nynäshamn. Den dåvarande maken, som varit fältbiolog, hade en gammal ”blykowa” stående på sitt sommarställe. Efter att ha sett en gluttsnäppa på nära håll genom tuben var Gigis intresse etablerat.

– Vi skådade väl ihop något år eller så. Sedan lade han kikaren på hyllan igen, men jag fortsatte.

Resten är historia och framtid, som det heter.

Men även om huvudintresset är fåglar finns det plats för annat. Vintertid blir det långfärds-skridskor, skidor och snowboard – ibland en dykresa till ett varmt land.

På senare tid har Gigi även börjat snegla på fjärilar och trädgårdsväxter. Det började med att hon hyrde ett torp nära Sillekrog i Sörmland. Där fanns både tallsvärmare och den sällsynta gula vallörten. Sedan trädgården på Färingsö kom in i bilden kan ett besök hos Gigi mycket väl inledas med en shoppingrunda i handelsträdgården. Där är det för en gångs skull hon som ibland behöver hjälp med artbestämningen!